

litechnika Koszalińska oraz Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Rzeszowie.

Przypomnijmy, że według uzyskanych przez nas danych podczas rekrutacji na rok 2011/12 geodezję i kartografię jako kierunek główny wybrało blisko 12,8 tys. osób planujących studia inżynierskie I stopnia w uczelniach publicznych (w tym 10,8 tys. w trybie stacjonarnym). Zdecydowanie mniejszym zainteresowaniem cieszyły się studia inżynierskie niestacjonarne (odpłatne) oraz studia II stopnia (magisterskie). Tylko w nielicznych przypadkach przekroczono limity. Natomiast w uczelniach niepublicznych zaintereso-

wanie było z reguły znacznie mniejsze, niż zakładano, w związku z czym dwie z nich w ogóle zrezygnowały z uruchomienia kierunku. Czy w bieżącym roku akademickim będzie podobnie, już wkrótce się przekonamy.

Jeśli chodzi o zasady rekrutacji, to generalnie nie zmieniły się. Wciąż podstawą przyjęcia na studia I stopnia jest świadectwo dojrzałości. W zależności od uczelni pod uwagę brane są oceny z różnych przedmiotów. O zakwalifikowaniu kandydata na studia II stopnia decyduje najczęściej ocena na dyplomie ukończenia studiów I stopnia, bywa, że również średnia ocen z tych

studiów. Niektóre uczelnie planują też przeprowadzenie sprawdzianu kwalifikacyjnego.

Żeby zostać przyjętym na I rok studiów inżynierskich w uczelni niepublicznej, wystarczy uzyskać świadectwo dojrzałości i złożyć komplet wymaganych dokumentów. Ale – podobnie jak za studia niestacjonarne w uczelni publicznej – za naukę trzeba będzie zapłacić.

Szczegółową ofertę kształcenia na tym kierunku opracowaną na podstawie danych uzyskanych od przedstawicieli poszczególnych uczelni publikujemy na Geoforum.pl w zakładce Informator/Edukacja/Uczelnie wyższe.

Opracowała Anna Wardziak

Nowe przepisy wprowadzające istotne zmiany w kształceniu zawodowym znacznie obowiązywać od 1 września br. Ich głównym celem jest poprawa efektów nauczania. Nakładają one jednak nowe obowiązki zarówno na nauczycieli, jak i dyrektorów szkół.

Anna Wardziak

Problemy z tym związane były głównym tematem debaty zorganizowanej w połowie kwietnia br. podczas XXXIV Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, kiedy to spotkali się pedagodzy z 34 placówek kształcących w zawodzie techników geodeta. Uwzględniając nowe rozwiązania prawne, na podstawie ramowego planu nauczania opracowano m.in. przykładowy szkolny plan nauczania dla zawodu technika geodeta, który był podstawą dyskusji. Jego autorami są nauczyciele-eksperti, których rekrutował Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej (KOWE-ZiU). Jest to część projektu „Szkoła zawodowa szkołą pozytywnego wyboru” współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Kolejnym etapem jest opracowanie przykładowego programu nauczania dla zawodu. Działania te mają pomóc szkołom, na które nałożono obowiązek samodzielnego układania autorskich planów i programów nauczania. Jak wynika z dyskusji, pozostawiono im zbyt dużą swobodę, która może rodzić istotne problemy.

• Jak zrealizować minimum programowe?

Nowe przepisy wprowadzają m.in. inną niż dotąd konstrukcję ramowego planu nauczania. Zamiast tygodniowego wymiaru godzin prze-

Obrady młodych w Rzymie

Pierwsza w historii taka impreza, 130 uczestników z całego świata, 555 znajomych tego wydarzenia na Facebooku – te liczby dobrze opisują Konferencję Młodych Geodetów (FIG Young Surveyors Conference), która odbyła się w Rzymie w dniach 4-5 maja br. Obrady te poprzedziły Tydzień Roboczy Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG). Konferencję młodych w Cassa Geometri, czyli siedzibie Włoskiej Rady Geodetów, otworzył prezydent FIG CheeHai Teo. Jako główne wyzwania współczesnej geodezji wymienił: szybki rozwój technologii, rozwój społeczeństwa geoinformacyjnego oraz katastru jako niezwykle cennego elementu przy określaniu posiadanych praw do nieruchomości, a zwłaszcza prawa własności. Uczestników przywitał także główny geodeta Włoch Fausto Savoldi. Spotkanie miało na celu zaprezentowanie opinii młodych geodetów na temat możliwości i problemów współczesnej geodezji. Jak wyjaśniała prezes FIG ds. młodych geodetów Katerine Fairlie, za takich są uznawani: studenci, osoby poniżej

35. roku życia, a także każdy z doświadczeniem w zawodzie poniżej 10 lat.

Sesje tematyczne odpowiadały poszczególnym departamentom FIG-u. Wystąpili także prelegenci z krajów rozwijających się (Uganda, Tanzania), którzy prezentowali swoje wizje geodezji. Był to wstęp do publicznej debaty. W czasie paneli dyskusyjnych zebrano opinie uczestników na temat współczesnych zagrożeń i problemów w geodezji. Wy-

pracowano wspólny dokument do przedstawienia podczas Tygodnia Roboczego FIG. Bliskość obu konferencji dała młodym możliwość zaangażowania się w działania poszczególnych departamentów federacji. Wspólne posiłki były okazją do dyskusji, nawiązywania nowych kontaktów oraz współpracy. W konferencji uczestniczyli również delegaci z Polski (fot. poniżej). Sponsorami były firmy Esri oraz Trimble.

Miroslaw Marciniak

wiceprezes KNG Dahlta z AGH

Co w technikum od 1 września

znaczonych na poszczególne przedmioty, określony został minimalny wymiar godzin przeznaczony na te zajęcia w całym cyklu kształcenia. Dla poszczególnych klas określony został też tygodniowy wymiar zajęć obowiązkowych. Wskazano minimalną liczbę godzin przeznaczonych zarówno na kształcenie zawodowe teoretyczne, jak i praktyczne w cyklu kształcenia (po 735).

Dyrektor szkoły będzie odpowiedzialny za to, by łączne sumy godzin zajęć z poszczególnych przedmiotów w ciągu czterech lat kształcenia w technikum były nie mniejsze niż wymienione w ramowym planie nauczania, efekty określone w podstawie programowej zostały osiągnięte oraz by przestrzegany był tygodniowy wymiar godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych dla uczniów poszczególnych klas. Liczba godzin przeznaczona na obowiązkowe zajęcia edukacyjne w technikum została określona dla 30-tygodniowego roku szkolnego. Pozostałą liczbę godzin (w roku szkolnym jest około 36 tygodni nauki) szkoły będą mogły przeznaczyć na realizację obowiązkowych zajęć edukacyjnych odbywanych w systemie klasowo-lekcyjnym lub na zajęciach organizowanych w innej formie.

– Największym problemem jest umiejscowienie ćwiczeń geodezyjnych, które dotąd były poza siatką godzin – przekonywał Tadeusz Panek, dyrektor Zespołu Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych w Jarosławiu, który był gospodarzem spotkania. – Jeśli będziemy chcieli prowadzić ćwiczenia przez 4 tygodnie w roku (jak dotąd), to zostaną nam 32 tygodnie. Minimum programowe określono na 30. Pozostają więc 2 tygodnie. Ale przecież w roku szkolnym jest jeszcze 10 dni dodatkowo wolnych, które szkoła może sobie usta-

lić. Może się więc okazać, że nawet jeśli nauczyciel będzie zdolny do pracy w ciągu roku bez żadnych przerw, to nie wykona minimum. Poza tym problemem jest sytuacja, kiedy w szkole jest tylko jeden nauczyciel danego przedmiotu. A za realizację minimum odpowiedzialny jest dyrektor. Zachodzi więc potrzeba monitorowania liczby godzin i będziemy to na pewno robić w okresie semestralnym. Ale niektóre opracowania mówią nawet o miesięcznym monitoringu, co byłoby szczytem biurokracji – dodał dyrektor.

● Czego uczyć?

Nowe podejście do zdobywania wykształcenia zawodowego polega na wyodrębnieniu w ramach poszczególnych zawodów pojedynczych kwalifikacji, z których każda obejmuje określony zasób wiedzy i umiejętności. Ma to przybliżyć kształcenie zawodowe do potrzeb i oczekiwań pracodawców i tym samym ułatwić absolwentom znalezienie pracy. W zawodzie technik geodeta wyróżniono 3 takie kwalifikacje: **● wykonywanie pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywanie wyników pomiarów; ● obsługa geodezyjna inwestycji budowlanych; ● wykonywanie prac geodezyjnych związanych z katastrami i gospodarką nieruchomościami.**

Egzamin będzie przeprowadzany dla każdej wyodrębnionej w zawodzie kwalifikacji. Zatem siatka przedmiotów musi być dostosowana do 3 egzaminów kwalifikacyjnych. Treści podane w podstawie programowej tak powinny wypełnić siatkę, żeby określone przedmioty można było skończyć przed terminami kolejnych egzaminów.

W zawodzie technik geodeta egzamin potwierdzający pierwszą kwalifikację będzie można zdawać pod

koniec klasy drugiej technikum (a zatem pierwszy odbędzie się w czerwcu 2014 r.), drugą – pod koniec klasy trzeciej, ostatnią – po 7. semestrze. Po każdej potwierdzonej kwalifikacji uczeń otrzyma świadectwo. Potwierdzenie wszystkich kwalifikacji w obrębie danego zawodu oraz posiadanie świadectwa ukończenia szkoły będzie jednoznaczne ze zdobyciem zawodu i uzyskaniem dyplomu. Możliwe będzie także posługiwanie się świadectwem potwierdzającym pojedynczą kwalifikację. Od nowego roku szkolnego kwalifikacje będzie można też zdobywać poza cyklem edukacyjnym w szkole – na specjalnych kursach umiejętności zawodowych. Po zdaniu egzaminu uczeń otrzyma nowy dokument – świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie.

– W nowej podstawie programowej jest nastawienie na przygotowanie uczniów pod kątem pewnych konkretnych praktycznych zagadnień, kilku prac, z którymi wszyscy geodeci na co dzień mają do czynienia – przekonywał Jarosław Dawidowicz, nauczyciel przedmiotów geodezyjnych w Państwowych Szkołach Budownictwa w Gdańsku i równocześnie jeden z autorów planu i programu nauczania dla zawodu.

– Z programu wypada duża część teorii. Przykładem jest fotogrametria, której w podstawie programowej w ogóle nie ma – komentuje z kolei Andrzej Fluda, nauczyciel z Centrum Kształcenia Ustawicznego w Rzeszowie. – W dyskusji ktoś stwierdził, że jeżeli w planie nauczania podane jest hasło „opracowanie mapy”, to wiadomo, że robi się to różnymi metodami, w tym fotogrametrycznymi. Ale w praktyce w przygotowaniu mapy zasadniczej fotogrametria się nie pojawia – dodaje Andrzej Fluda.

Nowe przepisy

- ustawa z 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (DzU nr 205, poz. 1206)
- rozporządzenie ministra edukacji narodowej z 23 grudnia 2011 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (DzU, poz. 7)
- Rozporządzenia ministra edukacji narodowej z 7 lutego 2012 r.:
- w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach (DzU, poz. 184),
- w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (DzU, poz. 204),
- zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (DzU, poz. 262).

– Podstawa programowa jest na tyle ogólna, że można ją bardzo różnie interpretować. A naszym głównym celem jest przygotować uczniów do zdania egzaminu – podkreślali uczestnicy spotkania. Nauczyciele zwracali uwagę na to, że szkołom dano zbyt dużą swobodę. Każda może bowiem dowolnie ustawić przedmioty i je nazwać, dowolnie ułożyć rozkład zajęć, układ godzin. I uczeń może nie zetknąć się wcześniej z problemem, który dostanie na egzaminie, bo ktoś miał inne spojrzenie.

Dlatego na zlecenie Krajowego Ośrodka Wsparcia Edukacji Zawodowej i Ustawicznej przygotowano przykładowy program, który ma pomóc szkołom w opracowywaniu własnych rozwiązań. Od 8 maja na stronie internetowej KOWEziU są dostępne jego robocze wersje dla zawodu technik geodeta (dla nauczania przedmiotowego i modułowego). Autorzy liczą na konstruktywne uwagi. ■